

Interpellation av Nike Örbrink (KD) till Alexander Ojanne (S) angående arbetet mot olovliga bosättningar

Det systematiska problemet med uppkomsten av olovliga bosättningar skapar stor irritation bland medborgarna, leder till nedskräpning och uppkomsten av miljöfarligt avfall, samt ökade kostnader för kommunal renhållning och sanering.

Frågan är komplex då ansvaret att åtgärda platser landar på olika aktörer baserat på vilken plats bosättningen uppkommit: stadsdelsförvaltningen när det rör parkmark, trafikkontoret för gatumark och exploateringskontoret för icke detaljplanelagd mark som kommunen äger. Denna struktur är välkänd och bör därför inte utgöra ett hinder i vare sig central samordning av problematiken, eller samverkan mellan staden och polisen, eller kronofogdemyndigheten när det rör icke-detaljplanelagd mark staden äger.

Ibland målas ett katt- och rått dilemma upp; avhyser man en plats uppkommer en annan. Detta är ingen naturlag, vilket Linköpings kommun är ett bevis på. År 2023, efter att kommunen inlett ett tätare samarbete med polisen, inrapporterades inga olovliga bosättningar under sommaren jämfört med åren innan. I praktiken innebär detta resultat en motverkad utsatthet, minskad nedskräpning och förebyggd frustration bland medborgarna.

KD Stockholm har i flera år förespråkat en 24-timmarsgaranti mot olovliga bosättningar, där staden inom ett dygn från dess att en bosättning blivit känd inleder samarbete med polisen eller kronofogdemyndigheten för att åtgärda platsen.

Med anledning av detta vill jag därför fråga trafikborgarrådet:

1. Vad gör styret för att motverka olovliga bosättningar?
2. Hur avser styret bidra till att bosättningar som uppkommer skyndsamt avlägsnas?
3. Hur lång tid anser styret att det ska ta från att staden fått kännedom om en bosättning, tills platsen återställs?
4. Anser styret att staden ges rätt förutsättningar att förebygga och åtgärda olovliga bosättningar eller finns det regelverk, antingen nationella eller lokala, som bör ändras?